

ТАҚРИЗИ

Муқарризи расмӣ ба кори диссертатсионии Аминов Муслихиддин Фозилдинович дар мавзуи “Имкониятҳои дидактикии ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст.

Мазмуну мундариҷаи диссертатсияи Аминов Муслихиддин Фозилдинович дар мавзуи “Имкониятҳои дидактикии ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, ва таҳсилот мутобиқат дорад.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Мубрамии мавзуи таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки масъалаи таҳқиқнамудаи Аминов Муслихиддин Фозилдинович ба стратегияи курсҳои тақмили ихтисоси омӯзгорон аз ташаккули низоми мунтазам баланд бардоштани сатҳи дониш, малака ва малакаҳои касбӣ иборат аст, ки воситаи идоракунии мақсадноки рушди касбӣ, худтаълим ва рушди худии омӯзгорон дар тамоми давраи фаъолияти педагогӣ равона карда шудааст.

Ҳаракати касбии омӯзгоронро метавон ҳамчун зинапоҳи уфуқӣ ва амудии касб тасаввур кард. Бечандирӣ, конвергентӣ, дивергентӣ, инъикос, қобилияти тафаккур ва мавқеи фаъоли иҷтимоӣ фарҳангӣ, ҳаракати касбии омӯзгорон тасаввур кардан ғайриимкон аст.

Асоси ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ бояд фарҳанги педагогӣ васалоҳияти касбӣ бошад. Имкониятҳои дидактикии ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти умумӣ тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ бо як қатор омилҳо муайян карда шудааст, ки дар байни онҳо талаботи афзоида ба сифати таълим, ки бо тағйироти динамикии иҷтимоӣ иқтисодӣ ба вучуд омадаанд, аҳамияти аввалиндараҷа доранд. Дар заминаи модернизатсияи системаи маориф натавон нарасидани доимии дониш ва малакаи омӯзгорон, балки фароҳам овардани шароит барои

рушди касбӣ, худшиносӣ ва иштироки фаъолона дар ташаккули сиёсати таълимии муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ муҳим мегардад. Такмили ихтисоси дохилимактабӣ, ки шакли зудтарин ва ба эҳтиёҷоти мушаххаси муассисаи таълимӣ мутобиқ шуда мебошад, воситаи муассир барои ноил шудан ба ин ҳадафҳо мебошад. Такмили ихтисоси дохилимактабӣ, ки ҳамчун раванди муттасили таълим ва рушди омӯзгорон бевосита дар доираи таълим баррасӣ карда мешавад.

Андешаҳои дар боло зикргардида аз он шаҳодат медиҳанд, ки мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ мубрам ва муҳим мебошад, зеро дар ҷаҳони босуръат тағйирёбанда ва равандро динамикии таълим аҳамияти ҳаракати касбии омӯзгорон торафт равшантар мегардад.

Асосҳои назариявӣ ва методологи таҳқиқотро миёни олимони ватанӣ метавон таҳқиқотҳои М.Орифӣ, Ф. Шарифзода, М.Лутфуллоев, И.Х. Каримова, Б. Раҳимов, Ҷ. Булбулов, Т.Атахонов, Ҳ.Афзалов, Ҳ.Б. Буйдоқов, Х.Зиёӣ, А. Байзоев, М. Каримзода, Ҷ. Намозов, С. Собиров, Қ. Муҳиддинзода, Ш. Абдуназарзода ва бисёр дигаронро қайд намудан мумкин аст. Бо вучуди мавҷудияти корҳои зиёд, то ҳанӯз ҳам, таҳқиқоти ягонае оид ба ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорон ба назар намерасад, ки нуқтаи назари муҳаққиқони гуногуни такмили ихтисоси дохилимактабиро дар як асар гирд оварда бошад.

Ҳамзамон, дар мамлакатҳои хориҷӣ, таваҷҷуҳи зиёд ба масъалаи ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорон аз ҷониби олимони муосир (В.А.Адолф, Р.З.Богоуддинов, В.А.Болотов, Т.Казарницкая, И.Головина, О.Е.Лебедев ва дигарон) зоҳир шудааст, ки барои таъмини фаъолияти пурмаҳсули касбӣ амсилаҳои гуногунро пешниҳод менамоянд.

Дар таҳқиқотҳои Л.В.Вершинина, Ж.И.В. Горюнова, С.Г. Желтова, Б.М. Игошев, Ю.И. Калиновский, И.В. Никулина, С.В. Нужнова ва дигарон ҳаракатҳои касбӣ ҳамчун сифат ё қобилияти назарраси шахс ба ҳисоб меравад, ташкил мекунад.

Зеро, тавре, ки муаллифи таҳқиқоти диссертатсионӣ изҳор намудааст, ки дар шароити такмили ихтисоси дохилимактабӣ баланд бардоштани таҳассус, рушди ҳаракати касбӣ ва хулоса баланд бардоштани малакаю маҳорати касбии омӯзгорон бо риояи низоми мукаммали ҳавасмандгардонӣ хеле фаъолтар сурат мегирад.

Мавзуи барои таҳқиқоти диссертатсионӣ интихобнамудаи довталаб Аминов Муслиҳиддин дар шароити муосир бениҳоят мубраму муҳим ва дорои аҳамияти махсуси назариявӣ амалӣ буда, сарчашмаҳои таҳқиқот асарҳои файлсуфон, ҷомеашиносон, сиёсатшиносон, равоншиносон ва педагогҳо, Қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи маориф», «Дар бораи таҳсилоти миёнаи умумӣ», Консепсияи миллии маълумот дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, Стратегияи миллии рушди маориф дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030, Барномаи давлатии рушди низомии тақмили ихтисос ва бозомӯзии касбии кормандони соҳаи маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2019-2023, асарҳои бунёдии мутафаккирони бузурги тоҷику форс, классикони адабиёти дигар халқу миллатҳо, ҳамчунин таҳқиқоти олимони дар соҳаи тарбия ва роҳнамоии касбии хонандагон, ҳуҷҷатҳои раҳнамоии (директивии) соҳаи маориф мебошанд.

Дар баробари ин, довталаб Аминов Муслиҳиддин дар таҳқиқоти диссертатсионии хеш таҳқиқу таҳлили проблемаҳои муҳимро вобаста мавзуи диссертатсия ба нақша гирифта, дар ҳаллу фасли онҳо ба кадри имкон қомеъ гаштааст. Аз он ҷумла қайд менамояд, ки раванди ташаккули ҳаракати касбии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ дар сурати татбиқи шароитҳои зерин самаранок хоҳад шуд, агар:

1. Мазмуни мафҳуми «ҳаракати омӯзгорон» мушаххас гашта, ҷузъҳои сохтории он муайян карда шаванд;

2. Асосҳои назариявии гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-омӯшии амсилаи амалкунандаи тақмили ихтисоси дохилимактабӣ, рушди тақмили ихтисоси омӯзгорон бо ҳадафи мушаххас, равишҳо, принципҳо ба роҳ монда шаванд;

3. Бо истифода аз тақмили ихтисоси дохилимактабӣ дар асоси амсилаи пешниҳодшуда дастгоҳи абзорӣ барои муайян кардани афзоиш ва самаранокии технологияи ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ таъсис дода шаванд;

4. Бо ёрии тақмили ихтисоси дохилимактабӣ воситаҳои технологияҳои муосири педагогӣ барои ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ муайян ва татбиқ карда шаванд.

Дарачаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд:

Арзёбии натиҷаҳои диссертатсия ва таҳқиқоти таҷрибавӣ-озмояи баргузор намудаи Аминов Муслиҳиддин Ҷозилдиновӣ, ҳамчунин ҳулосаву тавсияҳои методии коркард ва манзур намудаи ӯ бозгӯи онанд, ки муаллиф ба мақсад ноил шуда, вазифаҳои дар назди таҳқиқот гузошташударо ҳаллу ҷавоб кардааст ва дар натиҷа фарзияи илмӣ пешниҳодкардааш дар амал тасдиқи ҳадро пайдо кардааст.

Навгонии илмӣ таҳқиқот баҳсбарангез набуда, асоси илмиву амалӣ доранд. Зеро таҳлилу баррасии таҳқиқоти диссертатсионӣ, натиҷаи корҳои озмояи, ҳулосаи бобҳо, ҳулосаҳои умумӣ ва тавсияҳои методии пешниҳодшуда собит месозанд, ки дар воқеъ аз ҷониби муаллиф:

1. Дар асоси таҳлили сарчашмаҳои психологию педагогӣ мазмунӣ мафҳуми «ҳаракати касбии омӯзгорон» аниқ ва сохтори он муайян карда шуда, хусусиятҳои фарқкунандаи ҳаракати касбии омӯзгорон ошкор карда шудаанд.

2. Шароити педагогӣ, ки барои бомуваффақият ташаккул додани ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ заруранд, асоснок карда шудаанд;

3. Амсилаи ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ таҳия карда шуда, самаранокии дар амал татбиқ намудани он ба таври озмояи санҷида шуд;

4. Технологияҳои инноватсионӣ ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ таҳия карда шуданд;

5. Имкониятҳои дидактикӣ тақмили ихтисоси дохилимактабӣ оид ба ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ муайян карда шудаанд.

6. Самаранокии амсилаи ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ ба таври озмояи санҷида шуд.

Нуқтаҳои илмӣизерини аз ҷониби муаллифи таҳқиқот ба ҳимоя пешниҳодшуда натиҷаҳои дар раванди таҳқиқот бадастомадаро барои

баррасӣ муаррифӣ карда, мундариҷа ва мухтавои мантиқии таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос мекунанд:

1. Ба сохтори ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони мактабҳо дар доираи тақмили ихтисос ду ҷузъи асосӣ дохил мешаванд: ҳаракати касбии субъективӣ ва иҷтимоӣ.

2. Ҷузъи касбии субъективӣ ҳаракати омӯзгорон ҷанбаҳои муҳими муошират ва ҳамкорӣ бо ҳамкорон, хонандагон ва волидонро дар бар мегирад. Қобилияти ба роҳ мондани робитаҳои истеҳсолӣ ва эҷоди муносибатҳои эътимод дар фазои муосири таълимӣ муҳим аст. Ин натавонӣ мубодилаи таҷриба, балки фаҳмиши амиқи ниёзҳои хонандагонро фароҳам меорад, ки дар навбати худ ба омӯзиши самаранок мусоидат мекунад.

3. Ғайр аз ин, тафаккури ғайристандартӣ ва эҷодкорӣ ба ҷузъҳои муҳими ҳаракати муваффақи касбӣ табдил меёбанд. Омӯзгороне, ки қобилияти навоарӣ ва истифодаи технологияҳои навро доранд, бо мушкилоте, ки муҳити муосири таълимӣ дар назди онҳо мегузорад, осонтар мубориза мебаранд.

4. Ҷузъи фаъолият, ки дар қобилияти мантиқан сохтор бандии вазифаҳо, самаранок кор кардан дар дастаи мувофиқ, қабули қарорҳои мустақили асоснок ва идоракунии фаъолияти одамони дигар зохир мешавад, низ муҳим аст. Ҳамаи ин унсурҳо якҷоя тасвири ҳамаҷонибаи ҳаракати касбии омӯзгоронро эҷод мекунанд ва ба онҳо имкон медиҳанд, ки ба мушкilotи раванди муосири таълим динамикӣ мутобиқ шаванд. Ҳаракати иҷтимоии касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ дар раванди тақмили ихтисоси дохилимактабӣ дар маҷмуи ҷузъҳо:

- ҷанбаи иҷтимоӣ - фарҳангӣ-қабули фарҳанги корпоративии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ дар раванди тақмили ихтисоси дохилимактабӣ, ташаккули фаъолияти касбии худ дар асоси дарки хусусиятҳои миллӣ, динӣ, ахлоқӣ ва ғайра;

- ҷузъи коммуникативӣ – қобилияти барқарор кардан, нигоҳ доштан ва тавсеа додани робитаҳои иҷтимоӣ, кӯшиши мустаҳкам намудани ҳамбастагии ҳаёати коллективи мактаб.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда:

Муқаррароти назариявии таҳқиқот ба таври кофӣ далелнок карда шуда, дар асоси таҳлилу арзёбии адабиёти илмӣ технологияи ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ таҳиява аз ҷиҳати назариявӣ асоснок карда шуд. Ҳамзамон меъёрҳо ва нишондиҳандаҳои сатҳҳои ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ коркард ва дастгоҳи категориалии раванди ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ бо роҳи тақмили ихтисоси дохилимактабӣ равшан гардида, инчунин қисмҳои асосии он муайян карда шуда, мавриди озмоиш ва пужухиши илмӣ қарор дода шуда, натиҷаи он дар диссертатсия ҷамъбааст карда шуданд.

Мухтавои асосии рисола ва натиҷаҳои таҳқиқот дар солҳои 2018-2023 дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ, семинарҳои илмӣ-методӣ ва мизҳои мудавар, ки Пажухишгоҳи рушди маориф ба номи А. Ҷомии Академияи таҳсилот, Донишқадаи ҷумҳуриявии тақмили ихтисос ва бозомӯзии кормандони соҳаи маориф ва филиали он дар шаҳри Душанбе баррасӣ ва тасвиб гардиданд. Татбиқи натиҷаҳои таҳқиқот дар пойгоҳи муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии рақамҳои 15, 31, 55, 100 ва Литсейи №4 барои хонандагони болаёқати шаҳри Душанбе дар давоми солҳои 2018-2023 сурат гирифта, самаранокии худро собит сохтаанд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо:

Асоснокӣ ва эътимоднокии натиҷаҳои асосӣ, хулоса ва муқаррароти таҳқиқоти озмоиширо масоиле таъмин менамоянд, ки дар бунёди назария усулҳои методологӣ дар асоси муносибати босалоҳият ба тақмили ихтисоси омӯзгорон гузошта шудааст; ғоя аз муқаррароте асос ёфтааст, ки зарурати таъминоти назариявӣ ва методии ташаккули салоҳияти касбӣ ва ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумиро тавассути тақмили ихтисоси дохилимактабӣ таъмин мекунад, ба таҳаввулоти назариявии соҳа мувофиқат мекунад; мавқеъҳои ибтидоӣ ва таҳаввулоти дорои хусусияти назариявӣ бо натиҷаҳои таҳқиқот мувофиқ карда шудаанд; дар таҳқиқот усулҳои истифода шудаанд, ки ба мавзӯ, объект, вазифа ва ҳадафҳои таҳқиқоти озмоишӣ мувофиқанд; дар рафти иҷрои корҳои

озмоишӣ натиҷаҳои он дар ҳамаи марҳалаҳои амалисзӣи он бо истифода аз усулҳои таҳлили сифатӣ ва миқдорӣ мунтазам санҷида шудаанд.

Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ:

Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар 6 номгӯйимақолаҳои илмӣ, аз он ҷумла, 3 номгӯйи онҳо, ки дар нашрияҳои илмии тақризшавандаи феҳристи тавсиянамудаи КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 2 номгӯй дар маҷмуаи мавадиди конференсияҳо ба таърифи расидаанд, инъикоси ҳудуди ёфтаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия:

Тартиби таҳияи диссертатсия ва автореферат ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмии ҷопшуда мувофиқ буда, автореферати диссертатсия мазмунӣ мухтасари диссертатсияро ифода карда, тасаввуроти аниқро доир ба моҳияти таҳқиқоти гузаронидашуда ва натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф медиҳад.

Натиҷаҳои бадастомада, эътимодноки, ҳулосаи тавсияҳо тибқи талаботи Комиссия ва Дастурамал аз ҷиҳати илмӣ-методиасоснок карда шуда, ба миқдори кофӣ бо тавсияи пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, мисол ва ҷадвалҳо таъмин аст.

Диссертатсия тибқи муқаррароти Дастурамал фаҳмо, бо лаҳни равои тоҷикӣ, босаводона навишта шуда, тартиби таҳия, ҷобаҷогузори ки смҳои алоҳидаи он, робитаи мантиқӣ ва мутассили ба пуррагӣ риоя карда шудааст. Доир ба ҳаҷм ва баъзе муаммоҳои рисола ҳулосаҳои ивозеҳ бароварда шудааст.

Эрод ба таҳқиқоти диссертатсионӣ: Дар баробари натиҷаҳои муҳими илмӣ ва амалӣ дар диссертатсия ва автореферати он баъзе камбудииҳо ҷой ёфтаанд, ки ислоҳ талабанд:

1. Агар доктара ба нақшаи таълими муассисаҳои таълимиро дар фароҳам овардани шароит барои ташаккул додани ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути тақмили

ихтисоси дохилимактабӣ ба таври мушаххас дар диссертатсия нишон медод ба фикри инҷониб арзиши кори илмӣ боз ҳам баландтар мегардид.

2. Дар қисмати адабиёти истифодашуда баъзе сарчашмаҳоеба чашм мерасад, ки ба мавзӯидиссертатсия мувофиқ нестанд ва ё дар кори илмӣ истифода нашудаанд.

3. Дар матни диссертатсия баъзе ғалатҳои техникаву имлоӣ роҳ ёфтаанд, ки таҳриру ислоҳ меҳоянд.

Ҳамзамон бояд афзуд, ки ин камбудиҳоярзиши илмиву амалии диссертатсияро коста намегардонанд.

ХУЛОСАИ ҚАМЪБАСТӢ

1. Диссертатсияи Аминов Муслиҳиддин Фозилдинович кори ба итмомрасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ буда, аз ҷониби муаллиф мустакилона дар сатҳи нисбатан хуби илмӣ иҷро карда шуда, довталаб ба ҳадафи дар назди таҳқиқоти диссертатсионӣ гузошташуда ноил ва вазифаҳои илмӣ таҳқиқотро дуруст ҳаллу ҷавоб кардааст ва фарзияи таҳқиқот тасдиқи худро ёфтааст.

2. Диссертатсияи Аминов Муслиҳиддин Фозилдинович дар мавзӯи “Имкониятҳои дидактикии ташаккули ҳаракати касбии омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути такмили ихтисоси дохилимактабӣ” ки барои ҳимоя ва дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст, ба талаботи Низомнома оид ба Шурои диссертатсионӣ ва Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудаанд, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

Номзади илмҳои педагогӣ, Мудир
шуъбаи маорифи шаҳри Бохтар
вилояти Хатлон Шоиста Абдуназарзода

Нишони: Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Хатлон, ш. Бохтар,
кӯчаи Б. Ғафуров 17

Тел: 918592049. E-mail:bobonazarova_sh@mail.ru

15.03.2025

Маълумот барои тамос:

Нишони: Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Хатлон, ш. Бохтар,
кӯчаи Б. Ғафуров 17

Тел: 918592049. E-mail:bobonazarova_sh@mail.ru

«Имзои Шоиста Абдуназарзодаро тасдиқ мекунам»

Сармутахассиси шуъбаи кадрҳо:

Маҳмадзамонзода И.